

بررسی رابطه رشد اخلاقی و اخلاق حرفه ای در میان دانشجویان دانشگاه فرهنگیان هرمزگان سال تحصیلی 95-1394

حمید حقیقی¹، حسن صادقی^{2*}، رحیم سالاری³، عبدالمجید جعفری⁴

1. کارشناس ارشد مشاوره خانواده و مدرس دانشگاه فرهنگیان (پردیس شهید بهشتی هرمزگان)
2. دانشجویی کارشناسی علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان (پردیس شهید بهشتی هرمزگان)
3. دانشجویی کارشناسی علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان (پردیس شهید بهشتی هرمزگان)
4. دانشجویی کارشناسی علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان (پردیس شهید بهشتی هرمزگان)

• Sadeghi3410@gmail.com

• 09367454669

چکیده

این پژوهش با هدف بررسی رابطه رشد اخلاقی و اخلاق حرفه ای در میان دانشجویان دانشگاه فرهنگیان هرمزگان سال تحصیلی 95-1394 انجام گردید. با توجه به اهداف و ماهیت تحقیق در این پژوهش از روش تحقیق غیرآزمایشی (همبستگی) استفاده گردید. جامعه آماری را کلیه دانشجویان پیوسته دانشگاه فرهنگیان (پسر و دختر) در سال 95-1394 تشکیل می دهند که تعداد 70 نفر پسر و 100 نفر دختر به صورت تصادفی ساده به عنوان نمونه انتخاب گردیدند. ابزارهای مورد استفاده در این پژوهش پرسشنامه اخلاق حرفه ای پتی (1990) و معنوی پور (1390) می باشند. بر اساس نتایج بدست آمده از پژوهش تنها در بعد اجتماعی رشد اخلاقی رابطه معناداری با اخلاق حرفه ای دارد، که دارای ضریب همبستگی 0/34 و سطح معناداری 0/01 در این رابطه وجود دارد. درحالی که سایر ابعاد (پسا عرفی، عرفی، پیش عرفی) پیش بینی کننده معناداری برای اخلاق حرفه ای نیستند، نتایج معادله رگرسیون چند متغیری نشان داد که بعد اجتماعی و بعد رشد اخلاقی عرفی پیش بینی کننده معنی داری برای اخلاق حرفه ای محسوب می شود و در زنان تنها بعد اجتماعی پیش بینی کننده معنی داری برای اخلاق حرفه ای محسوب می شود. در نهایت نتایج پژوهش نشان داد که همبستگی قوی تری بین رشد اخلاقی و اخلاق حرفه ای در بین مردان در مقایسه با زنان وجود دارد.

کلمات کلیدی: رشد اخلاقی، اخلاق حرفه ای و دانشجویان دختر، پسر

مقدمه